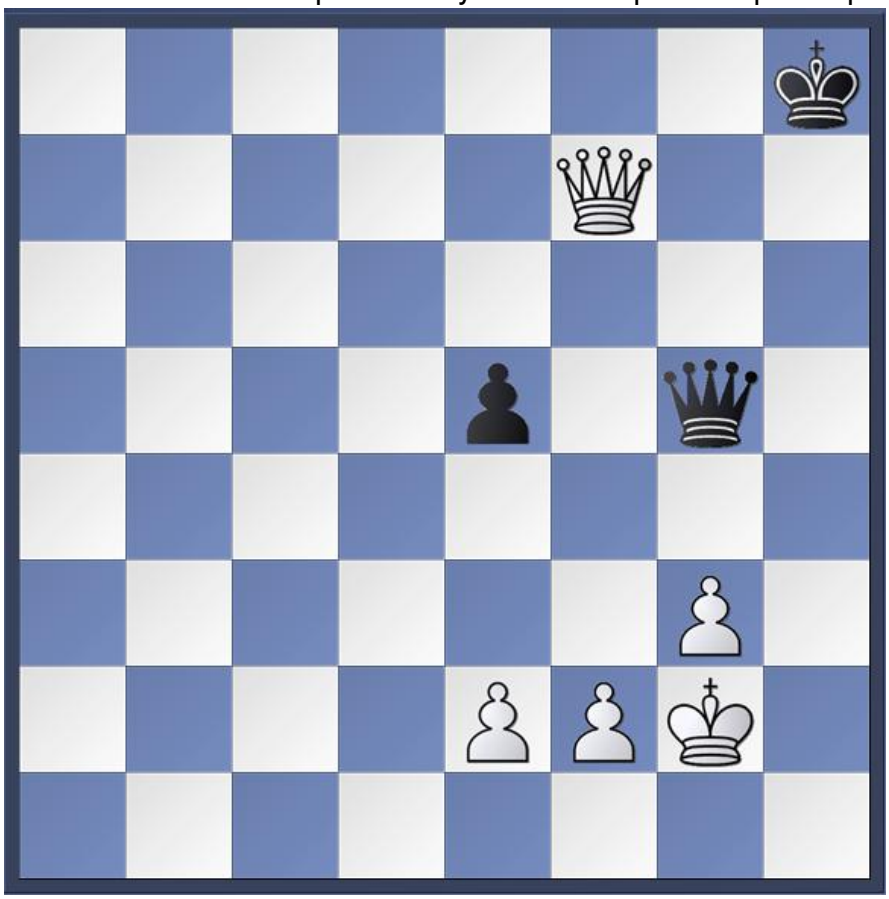
Recuperem la secció de curiositats per ensenyar-vos una posició que va produir-se divendres a Can Ninetes.

El blanc havia estat superior tota la nit, i en el final això es concretava en dos peons de més (el programa informàtic Fritz la valorava en sis punts a favor del blanc).

Arribats en aquest punt es va donat una circumstància curiosa. Com sabeu en el sistema algebraïc de notació de les partides es contempla la possibilitat de valorar les jugades amb signes d'admiració i d'interrogació.

D'aquesta manera una bona jugada ve acompanyada d'un signe d'admiració, i de dos si és brillant, espectacular o difícil de trobar. Si la jugada és fluixa mereix un interrogant, i dos si és molt dolenta.

Divendres en el torneig de Santa Eugènia es va veure que el darrer moviment de la partida va significar quatre interrogants. Com és possible?

El blanc juga **1.e4??** i el negre abandona (**??**). Amb el rei sense caselles i el peó bloquejat, cap dels dos no va veure que amb **Dxg3+** les taules eren inevitables (si **2. Rf1 Dh3+ 3.Re1 De3+...**). Excés de confiança? Inèrcia? Un sol moviment i quatre interrogants: no val a badar!